

Lääne- Niiluse viirus

Terviseameti andmetel on ka Euroopas registreeritud inimeste haigestumist Lääne-Niiluse viirusesse. (Allikas: Eurosurveillance Weekly 2003; 7 (43): 23/10/2003).2003; 7 (43): 23/10/2003).

Terviseamet soovib Lääne-Niiluse viirusesse nakatumise vältimiseks hoiduda nakkusohtlikes piirkondades viibides sääse hammustustest (eriti maapiirkondades ja linnade lähiümbruses päikese loojumise ja tõusu vahelisel ajal).

Lääne-Niiluse viirus kuulub koos puukentsefaliidi, Jaapani entsefaliidi ja kollapalaviku viirustega flaviviiruste hulka. Tema "kodumaaks" on Egiptus, Iisrael ja teised Vahemeremaad, India, Aafrika ning Prantsusmaa lõunaosa.

Viiruse tähtsaks allikaks on lisaks nakatunud inimesele ka linnud. Lääne-Niiluse viirusnakkus võib levida endeemilistes piirkondades sääse hammustusega. Samuti levib nakkus vere ülekandel; organi transplantatsioonil; transplatsentaarselt; rinnapiimaga. Nakkuse levik vereülekandega on äratanud tähelepanu, sest haigus võib kulgeda ilma kliiniliste sümptomiteta ning doonorid, kes on küllastanud Lääne-Niiluse viiruse endeemilisi piirkondi on riskiperioodil (1. juuni – 30. november) potentsiaalselt ohtlikud.

Lääne-Niiluse viirusesse haigestumine

Haiguse löimetusperiood kestab tavaliselt 3–14 päeva. 80% nakatanutest haiguse sümptomeid ei teki. Umbes 20% nakatanutest tekivad järgmised sümptomid: palavik, peavalu, lihasvalu, isukaotus, iiveldus, oksendamine, kõhulahtisus. Alla 1% nakatanutest kulgeb haigus raskel kujul, põhjustades entsefaliiti, meningiiti või halvatusi.

Lääne-Niiluse viirus toodi USAse mõned aastad tagasi ning algelt põhjustas ta haigestumist ainult New Yorgis. Tänapäevaks on Lääne-Niiluse palaviku haigusjuhte registreeritud kokku USA 49 osariigis.

Lääne-Niiluse viirusnakkus võib levida puhangutena. Näiteks esines suur puhang inimeste seas 2002. a novembris 39 USA osariigis ja Kolumbias, kus registreeriti 3737 haigusjuhtu ja 214 surmaga lõppenud juhtu.

Inimeste vastuvõtlikkus Lääne-Niiluse viirusnakkuse suhtes ei ole suur. Riskigruppi kuuluvad nõrgenenud immuunsüsteemiga ja eakad inimesed. Viirusevastane vaktsiin puudub, põdemise järgselt kujuneb välja immuunsus. Spetsiifiline ravi puudub, raskematel juhtudel rakendatakse sümptomaatilist ravi.

Ennetamine

Eestis rakendatakse Lääne-Niiluse viiruse transfusiooniga leviku tõkestamiseks järgmisi meetmeid: viimasest endeemilise riskipiirkonna (USA, Kanada, Mehhiko, Portugali või Lõuna - Prantsusmaa) küllastusest peab olema möödunud vähemalt 28 päeva ning 28 päeva enne vere loovutamist ei tohi olla Lääne-Niiluse palaviku sümptomeid.

Eestis laboratoorselt Lääne-Niiluse viirusnakkust ei diagnoosita.